

la contra | ENRIC RAMIONET

És la corbata

Reconforta comprovar que sorgeixen universitaris que, amb raó o sense, defensen la igualtat d'oportunitats i el coneixement lliure d'esclavituds mercantilistes, valors que van de baixa

La culpa és de la corbata. De no entendre que a certa edat tothom hauria de dur corbata. Ho afirmava amb contundència un brillant tertulià per explicar els neguits dels estudiants i els rampells dels Mossos i els seus comandaments. Retreia la candidesa del conseller responsable i l'acusava d'ignorar que arreu les policies es dediquen a estovar. El món està girat, deia, perquè els pares i les autoritats d'avui vesteixen xandalls sense sentit del ridícul i sense nuar-se al coll aquest signe de civilització i maduresa. El debat anava, és clar, de Bolonya i de les càrregues dels Mossos i certament la seva va ser una intervenció clarificadora, una fita, un d'aquests referents que sempre calen per situar-nos en el conflicte, prendre partit i decantar les simpaties. Des d'aquell moment i potser de forma més instintiva que racional, em sento molt més pròxim als estudiants revoltats.

L'elogi de la corbata té òbviamment una dimensió simbòlica i és una pràctica habitual entre la gent de certa edat i classe. La vinculació que en fan a la dignitat del poder, de qualsevol poder, és de fet un elogi de la civilització entesa exclusivament com a tradició. Un elogi contradictori, curt de vista, que oblidia que les civilitzacions i les tradicions evolucionen i es reconsideren contínuament de forma ineludible. No s'han adonat que els parlamentaris mascles ja no exhibeixen la seva dignitat i la seva respectabilitat vestint túniques, com els romans, ni voluminoses calces amb farciment i mitges amb lligacames sota el genoll, com aquella gent del XVI?

La tradició la carreteja tothom encara que no s'invoqui però la realitat l'hem de construir a diari i aquesta hauria de ser la funció essencial de la democràcia. Hem d'acceptar que les policies garrotegen indiscriminadament, injustificadament, agreujant els conflictes i atiant-los perquè forma part de la seva naturalesa i de la tradició democràtica? També en el seu moment va ser una convenció acceptada l'esquarterament o les execucions públiques i

Mossos durant la manifestació d'estudiants de dijous. / G.M.

ara no ens acabarien de fer peça. No és legítima l'ambició d'unes forces de l'ordre que no creïn desordre, que ajustin el seu comportament a les necessitats col·lectives i actuïn amb intel·ligència? O mentre siguin catalanes tant és? O és que traves-

sats per combats partidistes i trastornats per emotivitats patriòtiques no podem ni debatre la policia que volem?

En fi, les raons per desconfiar dels encorbatats són nombroses, la duen els mormons, els agents d'assegurances, els banquers, els venedors, tots els que et persegueixen l'ànima, els estalvis o el vot. En canvi, reconforta comprovar que d'aquí quan la biologia empeny encara sorgeixen universitaris que, amb raó o sense, defensen la igualtat d'oportunitats i el coneixement lliure d'esclavituds mercantilistes, que són valors que a Europa més aviat van de baixa. És agradable comprovar que tampoc aquesta tradició s'ha estrocat del tot. Radicals? Intransigents?

Les universitats de fa trenta anys estaven plenes de maoistes, alguns dels quals amb els anys varen ocupar ministeris i no precisament amb un sac de dormir. Sospito que els rebels actuals envelliran amb més dignitat ja que no és gaire probable que els sedueixi el món de la política d'avui. Diuen que ara, a través del Facebook o del Myspace, pretenen animar la participació electoral dels joves. Potser seria millor convertir la democràcia en un instrument útil per ordenar la nostra vida en comú i no en un sistema buit, distant i tancat, que regeix des de lluny gent perfectament encorbatada.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

11.220 vs. 20

Deixin-me que els expliqui un cas que il·lustra com pocs el que en podríem dir, com a mínim, desinformació. El tema és la protesta universitària contra el pla de Bolonya. La qüestió és que dimecres a la nit hi ha uns quants professors que també es tanquen en una universitat. N'entrevisten un, per telèfon mòbil. Es diu López Petit i es queixa del sistema i diu que està a favor d'una universitat on es respecti la llibertat i on es pugui exercir el pensament crític. Diu que volen denunciar el gir repressiu i la conversió de la universitat en «una forma de l'empresa», que és una construcció que el senyor López Petit deu saber què vol dir. El presentador de televisió diu que ara fins i tot es manifesten els professors, que es nota que és una notícia que feia temps que estava desitjant de donar. «I de filosofia!», diu, amb un to que no sé distingir si es refereix al fet que els de filosofia normalment no es manifesten o que sí, que són els primers, o que, vés a saber, són tan savis que, amb la seva sola presència, eleven el to de la protesta. Es nota que López Petit ha preparat la intervenció i deixa anar una frase lapidària: «Nosaltres oposem els llibres a les porres.» En tot cas, el millor de la nit ve després. El presentador, amb un sentit elevadíssim de la beneiteria i la manca de criteri periodístic, afirma que el món universitari està revoltat. I ho diu perquè mentre el Parlament en ple es reuneix amb els rectors i els presidents dels consells socials i els dona suport en una foto simbòlica, al mateix temps, «els professors de les universitats protesten en una tancada». Això, es miri com es miri, és mentida. Una mentida grollera i desproporcionada. ¿Com es pot comparar un Parlament i uns rectors escollits en democràcia amb una vintena de docents indignats? ¿Com es poden establir comparacions tan desmesurades, tan injustes? Sort que la seva companya presentadora va matisar que no eren precisament tots els professors els que hi estaven en contra. Per ser exactes, d'11.220 n'hi havia 11.200 que dormien a casa seva, aquella mateixa nit. Siguem una mica seriosos, home.

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

ORMETAL

MILLOR AÏLLAMENT, DURABILITAT I MENOR MANTENIMENT

Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA
972 47 61 27 www.ormetal.es

novetat **Stein**

collezione donna 2009 di PIQUADRO

papereria copisteria

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

BAMBU BAMBU

La Bisbal d'Empordà
972 642 333
també obert diumenges i festius de 10'00 a 20'00 hores

molt més que una botiga!

BAMBU BAMBU LA BISBAL D'EMPORDÀ

Serveis Integrals Verges S.L.

PROJECTE, COORDINACIÓ EXECUCIÓ D'OBRES

VERGES
972 78 00 39
info@feliumoy.com

GRUP Felu Moy

SERVEI GLOBAL